

Data about the authors**Mykola Sakhatskyi,**

Dr. Sc. (Economics), Professor, Professor of the Department of Management and Marketing, Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture, Ukraine, Odessa

Anna Pavlovska,

Dr. Sc. (Economics), Professor, Professor of Department of Management and Business Administration, Cherkasy State Technological University, Ukraine, Cherkasy

Ihor Kuksa,

Dr. Sc. (Economics), Professor, Professor of the Economic Cybernetics and System Analysis Department, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics, Kharkiv, Ukraine

Olena Ivasenko,

PhD (Economics), Associate Professor of Department of Economics, Entrepreneurship and Marketing, National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic», Poltava, Ukraine

УДК 330.341.1(477)

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7112992>

ШКІЛЬНЯК М.М., КУКСА І.М.,
КОЗЕНКО А.О., ДРОГОБЕЦЬКИЙ І.І.

Державне стратегічне управління інноваційним розвитком в умовах децентралізації та посилення системи безпеки

Актуальність теми дослідження. Дослідження питання державного стратегічного управління інноваційним розвитком в умовах децентралізації та посилення системи безпеки обумовлюється відсутністю єдиного підходу до даного процесу.

Постановка проблеми. Адаптивні розвинені економічні системи інтегрують у собі ринкове саморегулювання і механізм державного стратегічного управління інноваційним розвитком. Ігнорування кожної з цих складових призводить до негативних наслідків. Важливо, щоб держава, по-перше, ефективно відсторонювала, локалізувала негативні наслідки ринкових відносин, по-друге, забезпечувала стабільність середовища для активізації інноваційної діяльності, що обумовлює актуальність теми дослідження.

Постановка мети і завдань дослідження – дослідити державне стратегічне управління інноваційним розвитком в умовах децентралізації та посилення системи безпеки.

Метод або методологія дослідження. В статті використано наступні методи: монографічний, історичний, аналізу і синтезу, систематизації, класифікації й теоретичного узагальнення.

Презентація основного матеріалу (результати дослідження). Доведено, що основними вадами ринкового саморегулювання інноваційної діяльності в умовах децентралізації та посилення системи безпеки є: обмеження механізму конкуренції, незацікавленість приватних підприємств у фінансуванні фундаментальних досліджень, недостатність інформації, обмеженість фінансових ресурсів, схильність до економічних циклів, недостатня увага до екологічної безпеки.

Галузь застосування результатів. Результати дослідження можуть бути використані в практичній діяльності органів влади та місцевого самоврядування для підвищення ефективності реалізації політики інноваційного розвитку.

Висновки за статтею. Доведено, що в умовах децентралізації та посилення безпеки державне стратегічне управління інноваційним розвитком є чинником постійного розвитку ринкової системи, що дозволяє істотно підвищувати її ефективність і стійкість. Очевидно, що постійно наростаюча інноваційна активність в економічній системі вимагає адекватної реакції з боку держави. Державне стратегічне управління інноваційним розвитком є продуктом останніх стадій еволюції ринкового механізму.

Ключові слова: державне стратегічне управління, інноваційний розвиток, децентралізація, система, безпека.

State strategic management of innovative development in conditions of decentralization and strengthening of the security system

Relevance of the research topic. The study of the issue of state strategic management of innovative development in conditions of decentralization and strengthening of the security system is conditioned by the lack of a unified approach to this process.

Formulation of the problem. Modern developed economic systems combine market self-regulation and the mechanism of state strategic management of innovative development. Ignoring each of these components leads to negative consequences. It is important that the state, firstly, effectively removes and localizes the negative consequences of market relations, and secondly, ensures the stability of the environment for the activation of innovative activities, which determines the relevance of the research topic.

Setting the purpose and objectives of the study – to investigate the state strategic management of innovative development in conditions of decentralization and strengthening of the security system.

Research method or methodology. The article uses the method of monographic, historical, analysis and synthesis, systematization, classification and theoretical generalization.

Presentation of the main material (research results). It has been proven that the main defects of market self-regulation of innovative activity in conditions of decentralization and strengthening of the security system are: limitation of the competition mechanism, lack of interest of private enterprises in funding fundamental research, insufficient information, limited financial resources, tendency to economic cycles, insufficient attention to environmental safety.

Field of application of results. The results of the research can be used in the practical activities of authorities and local self-government to increase the effectiveness of the implementation of innovative development policy.

Conclusions on the article. It has been proven that in conditions of decentralization and increased security, state strategic management of innovative development is a factor in the continuous development of the market system, which allows to significantly increase its efficiency and sustainability. It is obvious that the ever-increasing innovative activity in the economic system requires an adequate response from the state. State strategic management of innovative development is a product of the last stages of the evolution of the market mechanism.

Keywords: state strategic management, innovative development, decentralization, system, security.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Інноваційна діяльність в умовах децентралізації та реорганізації системи безпеки реалізується не тільки у взаємодії суб'єктів інноваційного підприємництва, а й через взаємозв'язок з економічним механізмом держави. Адаптивні розвинені економічні системи інтегрують ринкове саморегулювання і механізми державного стратегічного управління інноваційним розвитком (далі ДСУІР). Ігнорування окремих складових призводить до непередбачуваних наслідків. Актуально, щоб держава ефективно відсторонювала, локалізувала негативні наслідки дії ринку, а також забезпечувала стабільність зовнішнього середовища активізації інноваційної

діяльності, що і обумовлює актуальність теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. У сучасній літературі є різні підходи щодо значенню державного впливу на інноваційну діяльність, в т. ч. розглядаються й питання оптимальних розмірів державного сектора [9], актуальних функцій держави [4], симбіотичне співвідношення свободи торгівлі і протекціонізму [6], безпекових особливостей моделей державного регулювання [10], синергетичного державного регулювання регіонального розвитку [8] та ін.

Для розуміння необхідності запровадження ДСУІР розглянемо три доказових аспекти: теоретичний, ретроспективний та практичний.

Виключно теоретичний підхід полягає у демонстрації необхідних аргументів як сукупності внутрішніх суперечностей ринку.

Для сучасної форми перерозподілу обмежених ресурсів характерним є механізм ринкової саморегуляції, що функціонує через взаємодію ринкового попиту і пропозиції. За даних умов економіка орієнтується на кращий результат, тобто ринок спрямовується на виробництво товарів, робіт, послуг, у яких більш зацікавлене суспільство, проводиться стимулювання підприємств щодо застосування ефективніших комбінацій використання обмежених ресурсів, сприяння розробці та впровадженню інноваційних продуктів і технологій. Однак, в економіці відбуваються ситуації, коли ринковий механізм не забезпечує оптимальну (за Парето) структуру розподілу ресурсів. Це і створює вади ринкового механізму [1–3; 5; 7], що в умовах децентралізації та посилення системи безпеки потребує подальшого дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання) – дослідити державне стратегічне управління інноваційним розвитком в умовах децентралізації та посилення системи безпеки.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Найбільш актуальними вадами сучасного саморегулювання інноваційної діяльності в умовах децентралізації та посилення системи безпеки є: обмеження щодо механізму конкуренції, незначна зацікавленість суб'єктів підприємства у фінансуванні фундаментальних наукових досліджень, недостатність дослідницької інформації, обмеження фінансових ресурсів, циклічність, недостатня увага до еко-безпеці.

Децентралізація в Україні є важливим фактором інноваційної активності. Сучасне зовнішнє середовище суттєво тисне на підприємства, змушуючи приділяти увагу інноваціям. При цьому у процесі концентрації капіталів формуються монополії. За монополізації нівелюється стимул підвищення ефективності діяльності, а відповідно, зацікавленість суб'єктів підприємства у впровадженні нововведень. Також монополісти мають можливість впливати на державні органи, держслужбовців, що позначається на інноваційно-безпечовій державній політиці, яка починає відповідати більше вже не суспільним, а олігархічним цілям.

Першоосновою безпекового розвитку інноваційної діяльності є високий рівень фундамен-

тальних знань суспільства. Його формування відбувається шляхом примноження інформації як результату фундаментальних розробок за результатами, які за своїм внутрішнім змістом і є суспільним благом. Такі властивості результатів фундаментальних досліджень як несуперництво у споживанні та загальнодоступність призводять до економії інноваційних затрат підприємств, організацій, установ.

На сьогодні фінансування інноваційної діяльності фундаментального рівня у приватному секторі економіки зіштовхується з суттєвими проблемами. В умовах децентралізації та посилення системи безпеки ці дослідження є найбільш непрогнозованими за результатами. Крім цього, вони вимагають великих коштів, яких у приватного бізнесу може бути недостатньо бо їх реінвестування може супроводжуватися появою загрози подальшого існування підприємства. До того ж, підприємства, що здійснюють навіть прикладні НДДКР, не мають змоги одержати весь загальнокомерційний дохід.

Адаптивний інноваційний вид розвитку економіки характеризується значною цінністю інформації у підприємницькій діяльності. Окрім цього, в умовах децентралізації та посилення системи безпеки фінансові ресурси перестають бути обмежуючою ознакою потенційної комерціалізації інновацій. Статус головного фактору виробництва набуває саме інформація, а її дефіцит обмежує потенціал ефективного використання ресурсів, призводить до неоптимальної поведінки продавців та покупців.

Оскільки інформація як фактор виробництва відіграє вже вирішальну роль у НТП і підвищенні ефективності інноваційної діяльності, це дозволяє звернути увагу на питання взаємодії сучасного господарського та безпекового механізмів із інформаційними потоками. Ринок не сприятиме оптимальному акумулюванню й провайдингу інформації, пов'язаної із науково-технічною діяльністю, винаходами тощо. Очевидно, що будь-яка монополія розпочинається із монополії на інформацію, а отже ринок впродовж актуального розвитку має тенденцію щодо обмеження до неї доступу. Обмеження на інноваційну та безпекову інформацію пов'язано із тим, що суб'єкти підприємства є суттєво зацікавленими в непоширенні такої інформації через конкуренцію. Також слід зазначити, що актуальна інфраструктура інноваційної діяльності не є розвиненою, розгалуженою,

ІННОВАЦІЙНО–ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА

відкритою та доступною всім інфраструктурним підсистемам. Тому дуже важливо, щоб держава виконувала функції з акумуляції й поширення адекватної науково–технічної інформації.

Ринкові механізми не в ідеальний спосіб розподіляють інноваційні ресурси, але вони є здатними ефективно виконувати дану функцію. Вже недостатньо мотивації стає для забезпечення адекватного рівня фінансування інноваційної діяльності. Обмеженість ресурсів є загальноекономічною проблемою, через що оптимальний розподіл ресурсів, і фінансових у тому числі, необхідно проводити із користю для усієї економічної системи. Оскільки держава має значний фінансовий потенціал, а можливості проведення комплексного макроекономічного аналізу щодо інноваційного фінансування пріоритетних галузей, регіонів та проектів заважає війна, на цьому теж треба сконцентрувати увагу.

Традиційно розвиток економіки має хвилеподібний зростаючий характер. Це пов'язано із системним чергуванням піднесення і спадів. Ринок не має універсального механізму, що був би здатен протистояти економічній нестабільності, яка відчувається через затяжний спад виробництва, непрогнозований рівень безробіття, високий темп інфляції тощо. Специфічна особливість інноваційної діяльності – високий ступінь невизначеності і як результат – стохастичний характер досягнення економічної ефективності. Тому вона найбільш піддається впливу наслідків економічного циклу, що зрештою може призвести до гальмування або відмовлення від інноваційної діяльності в цілому.

В результаті інтенсифікації інноваційного процесу в умовах децентралізації та посилення системи безпеки в суспільстві загострилися й екологічні проблеми. Ринкова економіка сама по собі не сприяє збереженню невідтворних ресурсів. Антропогенне навантаження на навколишнє середовище вже давно наближається до критичного рівня. Тому виключно на інноваційному рівні можна гармонізувати відносини між людиною та природою. Науково–технічні розробки з екологічних технологій дозволять в майбутньому мінімізувати використання невідтворних ресурсів, зменшити обсяг шкідливих відходів та викидів [7].

Актуальний розвиток адекватної економічної системи дає підстави розглядати необхідність державного втручання в інноваційну діяльність саме в історичному ракурсі, тому що ринкова

економічна система – це доволі динамічне явище. В процесі руйнації натурального господарства виникла ринкова економічна система. Дана система постійно еволюціонувала, пристосовувалася та виживала в постійно змінних умовах. Базовим напрямком такої еволюції є спільне застосування державного регулювання й підсистем ринкового механізму. Їх інтеграція пройшла ряд етапів [7–10]:

I етап (XIX ст. – 10–і рр. XX ст.) – ринок вільної конкуренції, коли державне регулювання економіки фактично звелось до мінімуму. Фактично саморегулювання економіки забезпечувалося переважно автоматичними діями ринкових механізмів.

II етап (10–і – перша половина 50–х рр. XX ст.) – несистемне державне регулювання економіки.

III етап (друга половина 50–х рр. XX ст. – даний час) – системне державне регулювання економіки, коли воно перетворилося в постійно діючу підсистему ринку, абсолютно невід'ємну, без якої жодна розвинена економіка не зможе функціонувати.

Отже, в умовах децентралізації та посилення безпекової складової, державне регулювання є домінуючим фактором розвитку ринкової системи, що дозволяє значно підвищувати ефективність та стійкість ринкової системи в цілому. В другій половині XX ст. НТП створив більш ніж 2/3 наукових знань про світ. Невипадково є збіг даного етапу із етапом системного розвитку держрегулювання [8]. Аксиоматично, що постійно зростаюча інноваційна активність економічної системи потребує адекватної реакції зі сторони держави. Державне стратегічне управління інноваційним розвитком вже є продуктом останніх еволюційних стадій ринкових механізмів. Але в довгостроковій перспективі варто звернути увагу, що із початку XXI ст. відбулося ослаблення ролі та масштабів державного регулювання економіки, тобто пройшов процес децентралізації [10], актуальність якої беззаперечною навіть у військовий час, що потребує посилення системи безпеки.

Об'єктом державного регулювання, водночас і поряд із економічними циклами, інфляцією, безробіттям тощо виступає й інноваційний розвиток. Це обумовлює обов'язковість досконалого вивчення особливостей згаданого економічного явища. При цьому для державного стратегічного управління інноваційним розвитком особливу важливість має виділення у межах агрегованого об'єкта регулювання його основних складо-

вих, які дозволяють сформуванню вигідну структуру економічну політику, що засновується на інноваційній діяльності.

В даному випадку об'єктом державного стратегічного управління інноваційним розвитком може виступати саме регулювання інноваційної діяльності. Звідси, першочерговим завданням продовження даного дослідження маємо необхідність структурування інноваційного розвитку через виявлення взаємозв'язків між принципами, функціями, інструментами й стратегіями інноваційної діяльності у системі загальнодержавної інноваційної політики. Державне стратегічне управління інноваційним розвитком, що виражається фактичною інноваційною політикою, є підсистемою соціо-економічної політики держави, та має повний перелік методів, інструментів, властивих вітчизняній інноваційній системі. Актуальний стратегічний курс розвитку економіки України зорієнтований на пришвидшення інноваційної моделі національного економічного зростання з акцентом на децентралізацію та посилення системи безпеки. Акцент на формування інноваційної безпекової політики є об'єктом підвищеної уваги, для чого необхідним є створення правової бази, загального діапазону відносин, що виникають між суб'єктами національної економічної інноваційної системи, а також організаційних умов щодо підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції з використанням результатів науково-технічних досягнень.

В умовах децентралізації і навіть посилення системи безпеки спостерігаються позитивні зрушення в утворенні інституціональної основи внутрішнього ринку інновацій через удосконалення чинного законодавства щодо науки й інноваційної діяльності, результатом чого є прийняття Законів України, Указів Президента України, розробленні стратегій і програм, які в повній мірі не виконано, зокрема і через військовий стан:

- правові, економіко–організаційні засади державного регулювання інноваційної діяльності в Україні, форми мотивування державою інноваційних процесів, що мають передбачати податкові, амортизаційні, митні пільги із метою підтримки розвитку економіки України виключно інноваційним шляхом;

- заходи з регулювання наукових і науково-технічних відносин, створення відповідних умов з підвищення результативності наукових досліджень й провайдингу їх результатів для науково-технічного розвитку усіх сфер суспільного життя;

- стратегічні й середньострокові пріоритетні напрямки інноваційно–безпекового розвитку суспільства, реалізація яких здійснюватиметься за фактичною участю вітчизняної науки на базі інноваційних наукових розробок та технологій;

- правові, організаційно–фінансові основи експертної діяльності у науково–технічній сфері;

- економіко–правові засади запровадження та функціонування технопарків, їх учасників, дочірніх, спільних суб'єктів бізнесу, які виконують інвестиційні й інноваційні проекти з діяльності технопарків;

- пріоритети та напрямки інноваційної діяльності, впровадження моделі сталого економічного зростання національних підприємств, вдосконалення структури їх основного капіталу, інтенсивного інвестування у високотехнологічні виробництва тощо.

Висновки

Доведено, що в умовах децентралізації та посилення безпеки державне стратегічне управління інноваційним розвитком є фактором безперервного розвитку ринкової системи, що дозволяє значно підвищувати її ефективність та стійкість. Звідси очевидно, що постійно зростаюча інноваційна активність економічної системи вимагає адекватної реакції від держави. Зроблено висновок, що державне стратегічне управління інноваційним розвитком є продуктом саме останніх стадій еволюції ринкового механізму.

Список використаних джерел

1. Козенко А. О. Особливості збалансування місцевих бюджетів в Україні. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука» Серія: «Економічні науки». 2017. № 2 (2), С. 37–42.

2. Шкільняк М., Мельник А., Микитюк П., Васіна А., Дудкіна О. Менеджмент та публічне управління в умовах сучасних вимог та трансформаційних викликів. 2021. Вісник економіки. Випуск 3. С. 168–177.

3. Mayovets Y., Vdovenko N., Shevchuk H., Zos–Kior M., Hnatenko I. Simulation modeling of the financial risk of bankruptcy of agricultural enterprises in the context of COVID–19. Journal of Hygienic Engineering and Design. 2021. Vol. 36. pp. 192–198.

4. Brockova K., Rossokha V., Chaban V., Zos–Kior M., Hnatenko I., Rubezhanska V. Economic mechanism of optimizing the innovation investment program of the development of agro–industrial production. Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development. 2021. Vol. 43. No. 1. pp. 129–135.

5. Hnatenko I., Kuksa I., Prokopenko O., Naholiuk O. Management bases of modeling of business development state priorities: motivational–cognitive, socio–economic, stereotypical–behavioral factors. Вісник Черкаського університету. Серія «Економічні науки». 2021. Випуск 3. С. 58–64.

6. Kuksa I., Hnatenko I., Kolomoiets Y., Mykhailov S. Modeling of State Priorities of Management in the Conditions of Globalization: Financial, Technical–technological and Resource Aspects. Економічні горизонти. 2021. №1. С. 21–29.

7. Mazur N., Khrystenko L., Pósztorovó J., Zos–Kior M., Hnatenko I., Puzyrova P., Rubezhanska V. Improvement of Controlling in the Financial Management of Enterprises. TEM Journal. 2021. Vol. 10. Issue 4. pp. 1605–1609.

8. Rossokha V., Mykhaylov S., Bolshaia O., Diukariiev D., Galtsova O., Trokhymets O., Ilin V., Zos–Kior M., Hnatenko I., Rubezhanska V. (2021). Management of simultaneous strategizing of innovative projects of agricultural enterprises responsive to risks, outsourcing and competition. Journal of Hygienic Engineering and Design, 36, 199–205.

9. Stolyarov V., Pósztorovó J., Zos–Kior M., Hnatenko I., Petchenko M. Optimization of material and technical supply management of industrial enterprises. Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu. 2022. No. 3(189). pp. 163–167.

10. Zos–Kior M., Hnatenko I., Isai O., Shtuler I., Samborskyi O., Rubezhanska V. (2020). Management of Efficiency of the Energy and Resource Saving Innovative Projects at the Processing Enterprises. Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development, 42, 4, 504–515.

References

1. Kozenko A. Features of balancing local budgets in Ukraine (2017). Mizhnarodnyy naukovyy zhurnal «Internauka» Seriya: «Ekonomichni nauky» [International Scientific Journal "Internauka" Series: "Economic Sciences"], 2.2, 37–42.

2. Shkilnyak M., Melnyk A., Mykytyuk P., Vasina A., Dudkina O. (2021). Management and public administration in the conditions of modern requirements and transformational challenges. Visnyk Ekonomiky [Bulletin of Economics], 3, 168–177.

3. Mayovets Y., Vdovenko N., Shevchuk H., Zos–Kior M., Hnatenko I. (2021). Simulation modeling of the financial risk of bankruptcy of agricultural enterprises in the context of COVID–19. Journal of Hygienic Engineering and Design, 36, 192–198.

4. Brockova K., Rossokha V., Chaban V., Zos–Kior M., Hnatenko I., Rubezhanska V. (2021). Economic mechanism of optimizing the innovation investment program of the development of agro–industrial production. Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development, 43, 1, 129–135.

5. Hnatenko I., Kuksa I., Prokopenko O., Naholiuk O. (2021). Management bases of modeling of business development state priorities: motivational–cognitive, socio–economic, stereotypical–behavioral factors. Visnyk Cherkas'koho universytetu. Seriya «Ekonomichni nauky» [Bulletin of Cherkasy University. Economic Sciences Series], 3, 58–64.

6. Kuksa I., Hnatenko I., Kolomoiets Y., Mykhailov S. (2021). Modeling of state priorities of management in the conditions of globalization: financial, technical–technological and resource aspects. Ekonomichni horizonty [Economic horizons], 1, 21–29.

7. Mazur N., Khrystenko L., Pósztorovó J., Zos–Kior M., Hnatenko I., Puzyrova P., Rubezhanska V. (2021). Improvement of Controlling in the Financial Management of Enterprises. TEM Journal, 10.4, 1605–1609.

8. Rossokha V., Mykhaylov S., Bolshaia O., Diukariiev D., Galtsova O., Trokhymets O., Ilin V., Zos–Kior M., Hnatenko I., Rubezhanska V. (2021). Management of simultaneous strategizing of innovative projects of agricultural enterprises responsive to risks, outsourcing and competition. Journal of Hygienic Engineering and Design, 36, 199–205.

9. Stolyarov V., Pósztorovó J., Zos–Kior M., Hnatenko I., Petchenko M. (2022). Optimization of material and technical supply management of industrial enterprises. Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu, 3(189), 163–167.

10. Zos–Kior M., Hnatenko I., Isai O., Shtuler I., Samborskyi O., Rubezhanska V. (2020). Management of Efficiency of the Energy and Resource Saving Innovative Projects at the Processing Enterprises. Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development, 42, 4, 504–515.

Дані про авторів

Шкільняк Михайло Михайлович,

д. е. н., професор, завідувач кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу, Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна

Кукса Ігор Миколайович,

д. е. н., професор, професор кафедри економічної кібернетики і системного аналізу, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця, м. Харків, Україна

Козенко Аліна Олександрівна,

к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування, Київський кооперативний інститут бізнесу і права, м. Київ, Україна

Дрогобецький Іван Іванович,

аспірант кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу, Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль, Україна

Data about the authors**Mykhailo Shkilniak,**

Dr.Sc.(Economics), Professor, Head of the Department of Management, Public Administration and Personnel West Ukrainian National University, Ternopil, Ukraine

Ihor Kuksa,

Dr. Sc. (Economics), Professor, Professor of the Economic Cybernetics and System Analysis Department, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics, Kharkiv, Ukraine

Alina Kozenko,

PhD (Economics), Associate Professor of Department of Finance, Banking and Insurance, Kyiv Cooperative Institute of Business and Law, Kyiv, Ukraine

Ivan Drohobetskyi,

Postgraduate Student of the Department of Management, Public Administration and Personnel, West Ukrainian National University, Ternopil, Ukraine

УДК 336.722.8:330.52

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7113009>

КУКСА І.М., РОДЧЕНКО С.С.,
ЛЕЛЮК Н.Є., БАБІЙ Л.І.

Управлінські механізми фінансово–облікової системи капіталізації інноваційного бізнесу в умовах сучасних безпекових викликів

Актуальність теми дослідження. Дослідження питання управлінських механізмів фінансово–облікової системи капіталізації інноваційного бізнесу в умовах сучасних безпекових викликів обумовлюється відсутністю єдиного підходу до реалізації алгоритму даного процесу.

Постановка проблеми. Науковий підхід до визначення сутності фінансово–облікової системи капіталізації інноваційного бізнесу включає: ринковий горизонт; фінансовий горизонт; виробничий горизонт; біржовий горизонт, що в умовах сучасних безпекових викликів обумовлює актуальність теми дослідження.

Постановка мети і завдань дослідження – дослідити управлінські механізми фінансово–облікової системи капіталізації інноваційного бізнесу в умовах сучасних безпекових викликів.

Метод або методологія дослідження. В статті використано наступні методи: графічний, монографічний, історичний, аналізу і синтезу, систематизації.

Презентація основного матеріалу (результати дослідження). Доведено, що сутність управлінського механізму фінансово–облікової системи капіталізації інноваційного бізнесу визначають та розкривають його риси: стратегічний характер забезпечення; причинно–наслідковий зв'язок з особливостями розвитку внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства; динамічний розвиток та змінний характер; зростання вартості капіталу підприємства; комплексність забезпечення.

Галузь застосування результатів. Результати дослідження можуть бути використані в практичній діяльності сучасних підприємств, організацій, установ для вдосконалення управлінських механізмів фінансово–облікової системи капіталізації інноваційного бізнесу.

Висновки за статтю. Враховуючи особливості управлінських механізмів фінансово–облікової системи капіталізації інноваційного бізнесу в умовах сучасних безпекових викликів, пропонуємо прийняти трактування капіталізації підприємства в наступній редакції: капіталізація підприємства – це процес збільшення (перевищення розміру) капіталу підприємства, наслідком якого є збільшення ринкової оцінки його вартості.

Ключові слова: управлінські механізми, фінансово–облікова система, капіталізація, інноваційний бізнес, безпекові виклики.